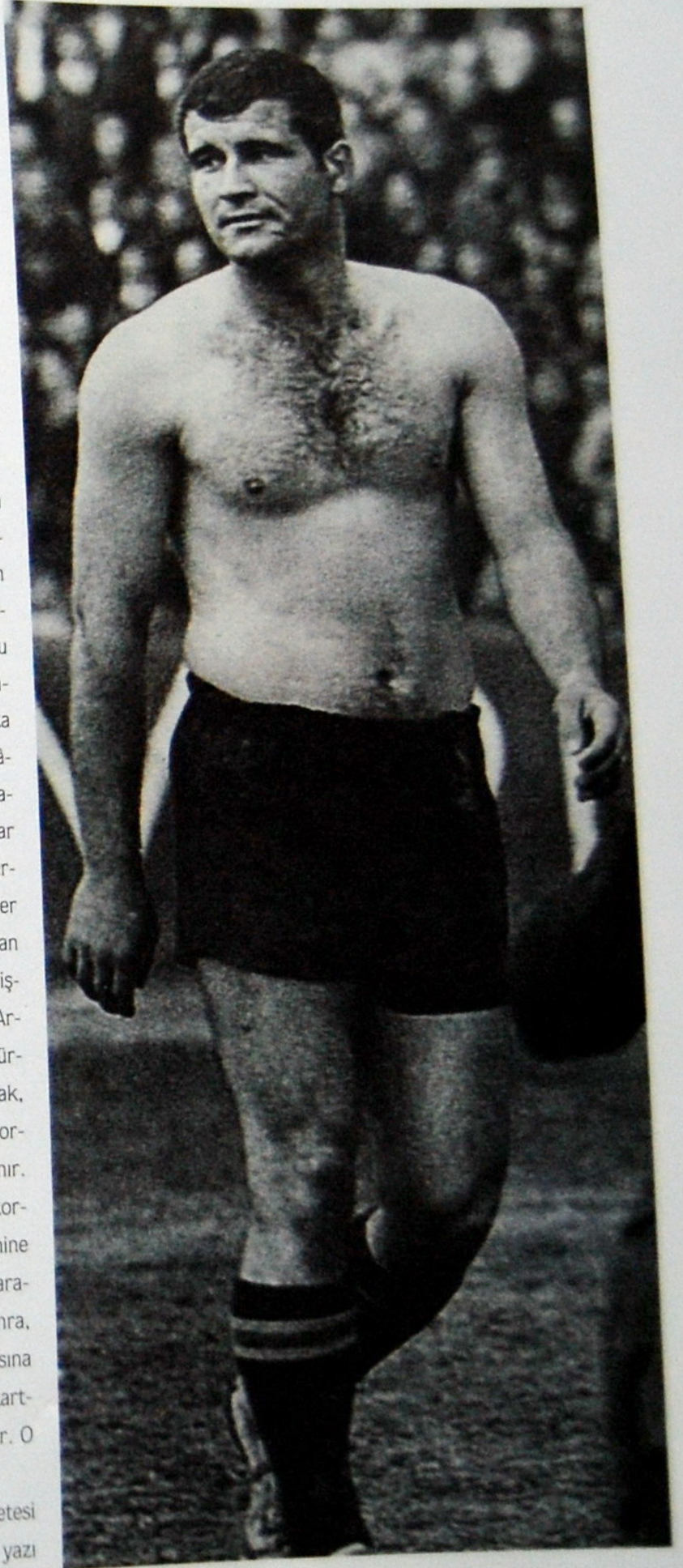
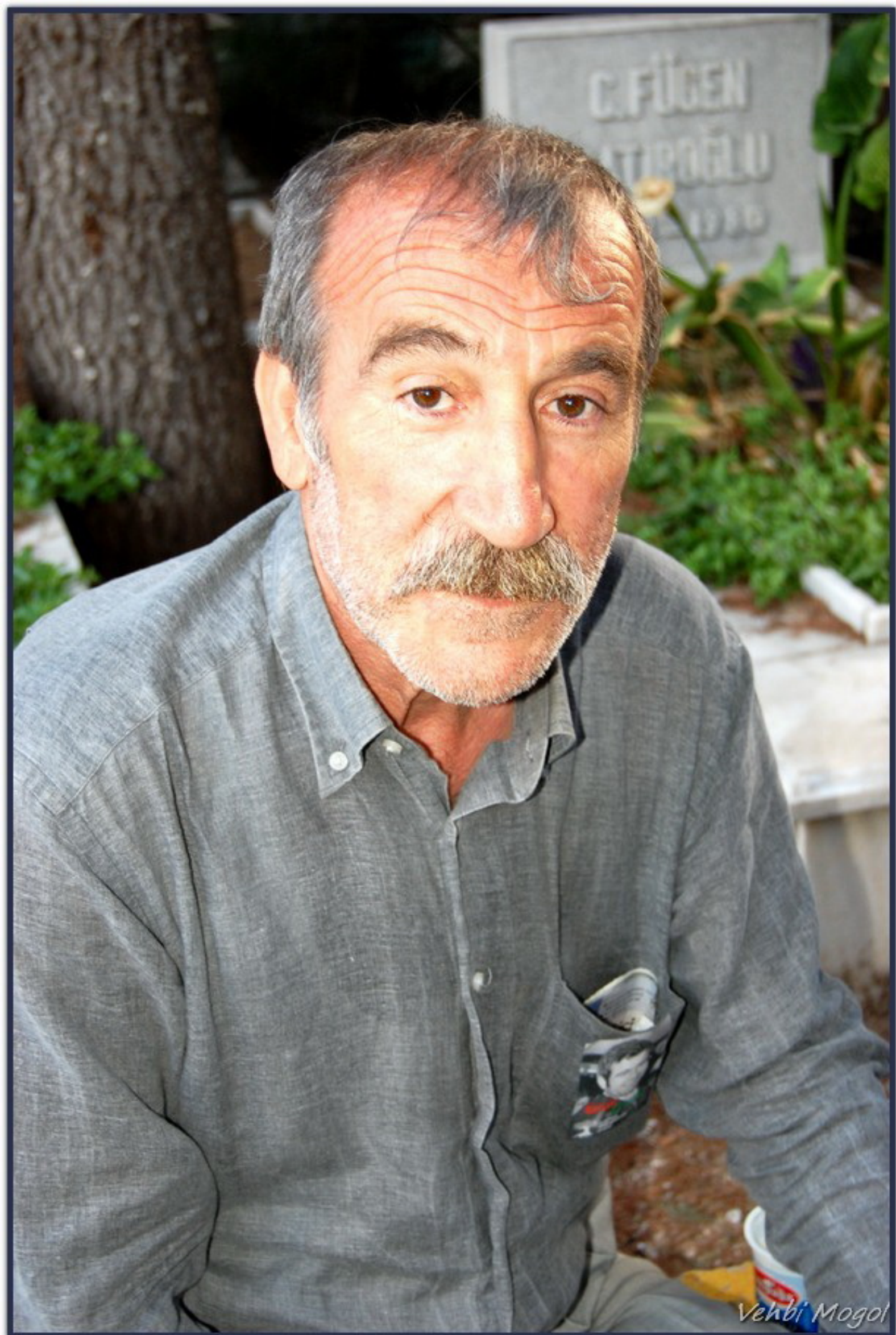

top koşturmuştur. Arada iki yıl bir başka İzmir takımı Altınordu da var. Genç takımında oynayarak başladığı Karşıyaka'dan 32 yaşında jübile yapıp ayrılırken kulübün değişmez kaptanı olmuştur. Ulusal Genç takımında da forma giyen Gode, futbol becerilerinden çok, dayanıklılığı, mücadeleciliği ve cefakârlığıyla anılır. Hakkında yazılan yazı ve kitaplarda 1970 yılında Kaf-Kaf İkinci Lig şampiyonluğuna oynarken, İstanbul'da başladığı tedaviyi yarım bırakıp şiş dizleriyle çıkıp oynadığı ve bir de gol attığı, 4-0'lık Düzcespor maçı cefakâr sportmenliğine örnek olarak gösterilir. Takımı İkinci Lig'de çırpınıp dururken kaptan Gode, sakat sakat tamamladığı maçlarla, boş kâğıda imza attığı transfer öyküleriyle daha oynarken kahramanlık mertebesine erişmiştir. Hem de iki yıl "takımı" bırakıp Altınordu'ya gitmiş olmasına rağmen. Ne de olsa o, doğma büyüme Karşıyakalı'dır ve doğduğu yerin takımına hizmet aşkıyla yanan kuşağın son temsilcilerinden biridir. Cengiz jübilesinin üzerinden fazla zaman geçmeden, 42 yaşında beyin kanamasından ölür. Asıl futbolu bıraktıktan sonra, gerek menajer olarak çalıştığı dönemde genç arkadaşlarına abilik yaparak gerek Karşıyaka çarşısında yardımseverliğiyle iyice büyür. Zaten Gode lâkabı da ona bu nedenle verilmiştir. Söylentiye göre, aralarında Cengiz'in de bulunduğu Karşıyakalı kafadarlar bir gün sinemada Victor Hugo'nun *Sefiller*'ini seyrederken, Mösyö Godet karakterinden fazlasıyla etkilenmişler ve Karşıyaka'da sporun en değişmez siması Arap Osman tarafından Cengiz, "Gode" olarak oracıkta vaftiz edilmiştir. Cengiz'e görkemli bir cenaze töreni düzenlenir. Arkasından bu cesur ve iyi yürekli kahramanın, başka türlü olsa saflık olarak algılanıp gülümsemeyle karşılanacak, ne kadarının doğru, ne kadarının yanlış olduğu bile sorgulanmayan öyküleri dilden dile aktarılmaya başlanır. Göztepe'nin ünlü kalecisi Ali'nin koruduğu kaleye kornlerden gelen topla birlikte girmesi ya da kendisi lehine verilen penaltının haksızlığına inandığı için hakeme kararını gözden geçirmesi için yalvarması gibi. Sonra sonra, kulübün arada Birinci Lig'e yükselmesi, Gode'nin anısına ithaf edilir. Yapılan kutlamalarda Gode'ye saygı pankartları taşınır. Sahilde bulunan stada bir de büstü dikilir. O da 35^{1/2}'un efsaneleri arasındaki yerini almıştır.

1968 yılında dönemin Sosyal Demokrat gazetesi *Demokrat İzmir*'in "Kendi Kalemleriyle Şöhretler" yazı

Gode Cengiz, Karşıyaka'nın gol adamlığından defans bekçiliğine, forma kuşandığı her alanda, toplara ayak ve kafası ile birlikte, yüreğiyle de vururdu.

KAF SIN KAF'IN SEMBOLÜ

İnsan, doğar, yaşar, ölür. İnsan var, yaşarken ölür. İnsan var, ölünce hemen ölür. İnsan var, öldükten sonra da yaşar. Futbol sahalarının Gode Cengiz'i. Hala yaşayanlardandır.

Karşıyaka'da doğan, Karşıyaka Lisesi'nde eğitimini sürdüren Cengiz Kocatoros, Asım Ligleri'nden Narto Mustafa ile Baba Cevat'ın ilgisini çekerek, Karşıyaka takımına getirildiğinde yıl 1957'dir. Ogün Altıparmak, Arif Dökel, Argun Akmoral, Ahmet Tuna, Vural Olşen, Erol Baş, Moto Özcan, K. Erol, Gazcı Erol, Bulut, Sümer, Arnavut Kemal, Kefo Hakan, Erdinç Sakızlıoğlu gibi, dönemin Türkiye boyutlarında namılı futbolcularının yer aldığı Karşıyaka'nın kadrosuna çağrıldığında daha ilk gençlik yaşlarını sürmektedir. **Ve yıllar geçtikçe köklerini toprağa salar, yapraklarını yıldızlara, yüreğini yeşil kırmızılı formaya...**

Karşıyaka (A) takımında oynamaya başladığından futbola veda ettiği, yönetici-

lik ve teknik adamlık yaptığı döneme değin, yaşamının her sürecinde, **orta çağın mağrur kaleleri gibidir "O". Tek sözcük okunurdu armasında: Onur...**

Karşıyaka'nın gol adamlığından defans bekçiliğine, forma kuşandığı her alanda, toplara ayak ve kafası ile birlikte, yüreğiyle de vururdu "O".

İnsanlık unsurunun tüm özelliklerini yaşar, futbolcu olmanın güzelliklerini, futbol

adına bir güzel sunar. Karşıyakalılığın tüm özelliklerinin temsilcisidir yaşamı boyunca, bir dost şarkısı söyler gibi...

Delikanlı, mert, yiğit ve dikbaşlıdır. Delikanlıdır, merttir, yiğittir, buna hayat tamktır. Dikbaşlıdır çünkü: Başı dik yaşamıştır. Uğruna bir yaşam armağan ettiği Karşıyaka için, Karşıyakalı için başını yüksekte taşımıştır.

Sabri Kocatoros'un oğlu, Aytaç ve İsmet'in ağabeyi Gode Cengiz, hep Karşıyaka'nın sesi oldu. Karşıyaka için topa vurdu, Karşıyaka için konuştu, Karşıyaka için yaşadı.

Gode Cengiz'i, futbolcu olarak anlatmak kolay. İnsan olarak yazmak zor. Çünkü "O" bizler için her zaman yepyeni bir türkü gibiydi.

Bir sevda türküsü söyler gibi yaşanılırdı Gode Cengiz'le, zeytin ağacının diliyle söylenen bir sevda türküsü gibi.

Futbolcu olarak yeşil kırmızılı formanın simgesi, kısa bir süre kuşandığı, Altınordu'nun kırmızı lacivert formanın konuğu, ay yıldızlı formanın onuru oldu.

İnsan olarak Karşıyakalı'nın İzmirli'nin, her zaman, her yerde, korkusuzca, yiğitçe, cesaretini bir demet çiçek gibi sunan mitosunu, destan kahramanı, efsanesi oldu.

Dünya ölümlü, gün akşamı, kabul.

Ama bir terslik oluyor. Güzel, yiğit, yakışıklı ve onurlu insanlar daha erken ölüyor.

Her doğan yeni günde güneşe ve Gode'ye "Günaydın" demeyi unutmayın, Karşıyakalılar...

hareketlilik, Çiğli ilçesi sınırına değen büyük perakende zincirlerinin *shopping mall*'ların bulunduğu bir zamanların bataklık alanlarına çok daha fazla kaymış durumda.

Vilayet sayısı 80'leri bulan Türkiye'de, parlak geçmişini arayan Karşıyaka seyircisinin 35^{ine} plakasına her zamankinden fazla ihtiyacı var. İyi bilmediği efsanelere de.

Notlar:

¹Galiba 1970 yılında bir başka basket maçında, İstanbul'da, Kadıköyspor'lu taraftarların üzerine tribünlere hamle yapan KSK'li basketbolcuları unutmak ne mümkün? Zaten olaylı maç sonrasında Karşıyaka hükmen yenik ilan edilerek ikinci kümede kalmış, genç Aydan Siyavuş'un isimsiz Kadıköyspor'lu birinci lige yükselmişti.

YALARI

3

VAKIF
BANK

GÜNÜBÜ

GÜÇLÜ VE YARALI KAHRAMAN GODE

Serhan Ada

Kaf Sin Kaf'ın futbolda fırtınalar estirdiği yıllar gerilerde kaldı. Tıpkı üç büyüklerin İzmir'e deplasmana gelip puan bıraktıkları, muzaffer yolcuları taşıyan Bergama, Sur, Selçuk vapurlarının aralıksız düdüğü sesleri arasında gözüpek Karşıyakalı delikanlıların ikinci kat balkonundan denize balıklama atladıkları günler gibi. Bugün futbol takımları İkinci Lige çıkmağa çalışırken, fanatik Karşıyakalılar'ın tutunmak istedikleri tek dal, aslında pek de tanımadıkları Gode Cengiz. Gode Cengiz'in parlak günlerini görenler ise onun Karşıyaka'nın iyi topçularından biri olduğunu ancak, Ogün'ler, Puşkaş Ergun'lar gibi Karşıyakalılar'ı unutturmaması gerektiğini söylüyorlar. Nasıl oluyor da futbolda bir İzmir efsanesi deyince akla Gode geliyor?

Karşıyaka taraftarını anlamadan Gode Cengiz efsanesini anlamak zor. Bir anekdot yardımcı olabilir: Oğlumla basket maçı seyrediyoruz. (O, İstanbul'da olduğu halde kendini Karşıyaka "vilayeti" vatandaşı sayıyor. Defterlerine, kâğıtların üzerine, bilgisayarının açılış ekranına sürekli c yazıyor.) Odanın hali görülmeye değer. Tam karşıda kocaman bir yeşil-kırmızı bayrak, posterler, kaşkollar... Maçın ilk yarısı sonunda takımlar ısırırken Karşıyaka tribününde minik bir pankart. Belli, evde hazırlanmış. Üzerinde kırmızı harflerle "Basketbol TRT'de izlenir" yazıyor. Biçare kameraman bu kendiliğinden reklamı görünce hemen pankarta zoom yapıyor. Tam yaptığı anda... pankartın arka yüzü dönüyor. "S..k..l..ş Göztepe"! Telaşlı objektif Atatürk Kapalı Spor Salonu'nun döşemelerine dönüyor. Çok şeyler söyleyen bir küçük anekdot. Kitle halinde dolaştığı her yerde olay çıkartmasıyla tanınan fanatik Karşıyaka seyircisinin¹ bireysel "yaratıcılığı"na bir örnek. 1960'larda Karşıyaka'nın değişmez amigosu Pastacı Sami Bey'in oğlu, Gode'nin adaşı sevgili Cengiz'in dönemindeki rakiple *korakor* mücadelenin savaştığı çağrısı "kemik sesi, kemik sesi!" çığlığını başka bir yerde duyan olmamıştır. İşte bugün pek moda olan deyimle "sert oyun"un Kaf-Kaf'lı seyirci dilindeki tercümesi. Öte yandan Karşıyaka-Göztepe rekabeti ezelden beri varolmakla birlikte, artık açıktan düşmanlığa dönüşmüş durumda. Hatta tedbirsizce Körfez'in karşısına geçerek birbirlerinin alanına giren taraftarların başına gelmedik kalmıyor. Özetle, bugünkü Karşıyaka seyircisi, 35^{1/2} plakasının taşıdığı anlam şemsiyesinin altında yerini almış, geçmişte yaşanan bölgesel şampiyonluklar, ulusal zaferlerin düşleriyle Üçüncü Lig'de çırpanan takımı için bağı yanan, "imtiyazsız, kaynaşmış" bir kitle.

İşte bu kitlenin kahramanları arasında Gode Cengiz birinci sırada yer alıyor. Kendisi doğma büyüme Karşıyakalı'dır. Babası Sabri Kocatoros'un çarşıdaki kahvehanesi Karşıyakalılar'ın uğrak yerlerinden biridir. Cengiz, Karşıyaka Lisesi'nde öğrenci iken yapılı ve yetenekli bir genç olarak dikkati çekmiş ve okul takımına girmiştir. Oradan da Karşıyaka Genç ve A takımına. Yaklaşık 16 yıl Karşıyaka'da

dizisine el yazısıyla gönderdiği tercüme-i hali, Cengiz'i tanımak için yeter de artar bile. O zamanlar "anket defteri" denen üslupla hazırlanmış notlar, gazetede düzyazı halinde basılmıştır. Cengiz'e sorulan soruları bilmiyoruz. Ama cevapları virgölüne dokunmadan şöyle:

Cengiz

Kocatoros

Gode

25

Karşıyaka

14 yaşında KSK Genç

Nişanlı

8 defa (~~Genç~~)

Doktor

Ticaret

Lise terk

Ticaret

A.O ikinci kümedeyken Eskişehir'le oynadığımız maç. Bu maçta attığım golle A.O 1. Lige terfi etti.

Sahaya sağ ayakla çıkmak ve besmele

Top, Nişanlım, ..Kitap

Yeşil, Kumru, Gül, ~~Kuru~~ Köfte.

Metin, Nevzat

Pele, Eusibo

Hentbol

Gül, kuru köfte ve tabii Kral Metin. Bir futbolcunun hayal dünyasının basit ve güzel sacayağı. Futbolcular üzerine sosyo-psikolojik araştırmalar yapıldığı, pop kültür makalelerinin döktürüldüğü, büyük şairlerin şiirler döşendiği zamanlardan çok önce. Yeşil sahaya çıkarken sağ adımını önce atıp bismillah çeken, basit, dayanıklı bir efsane. Karşıyaka çarşısından doğmuş ve en parlak günlerini orada yaşamış bir efsane. Karşıyaka'da çarşı hâlâ yerli yerinde duruyor. Ama "piyasa" ve